NORAKSTS
Lieta Nr.A42709009
143/AA43-0390-12/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 5.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Amona,
tiesneši S.Liniņa un V.Poķis,

piedaloties pieteicējas AS „Air Baltic Corporation" pilnvarotajam pārstāvim *U.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts robežsardzes pārstāvei *S.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc AS „Air Baltic Corporation" (reģistrācijas Nr.40003245752) pieteikuma par Valsts robežsardzes priekšnieka 2009.gada 30.janvāra lēmuma Nr.22 atcelšanu, sakarā ar AS „Air Baltic Corporation" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 15.novembrī Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes lidostas „Rīga" robežkontroles punkta amatpersona AS „Air Baltic Corporation" sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.029226. Tajā konstatēts, ka 2008.gada 15.novembrī AS „Air Baltic Corporation" ar reisu BT413 (Minska – Rīga) uz Latviju atveda Krievijas pilsoni *A.K.*, kurš mēģināja šķērsot Latvijas valsts robežu lidostas „Rīga" robežkontroles punktā un robežpārbaudes laikā uzrādīja Krievijas pilsoņa pasi bez derīgas vīzas ieceļošanai Latvijā. Pasē bija Itālijas izdota Šengenas vīza Nr.*/vīzas numurs/* ar derīguma termiņu no 2007.gada 7.novembra līdz 2008.gada 22.oktobrim. Tādējādi AS „Air Baltic Corporation" pārkāpusi Imigrācijas likuma 21.panta pirmo daļu un izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $114.^2$pantā paredzēto pārkāpumu.

Ar Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes priekšnieka 2008.gada 26.novembra lēmumu Nr.829-900-AA029226 (turpmāk – sākotnējais lēmums) AS „Air Baltic Corporation" uzlikts Ls 1800 naudas sods par LAPK $114.^2$pantā noteiktā pārkāpuma izdarīšanu. AS „Air Baltic Corporation" šo lēmumu apstrīdēja un ar Valsts robežsardzes priekšnieka 2009.gada 30.janvāra lēmumu Nr.22 (turpmāk – Lēmums) tas atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, lidostas darbinieka kļūda neattaisno pieteicējas kā juridiskas personas atbildību. Fakts, ka

pasažieris nosūtīts atpakaļ, arī nav attaisnojums, jo šāds pārvadātāja pienākums izriet no normatīvajiem aktiem. Lietā konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis – savas vainas nožēlošana un atbildību pastiprinošs apstāklis – atkārtota pārkāpuma izdarīšana.

[2] AS „Air Baltic Corporation" iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, kurā pieteicējs, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 13.pantu, norāda, ka šai gadījumā pasažieris nevarēja apdraudēt tiesisko kārtību valstī, jo Šengenas vīza bija izsniegta, kaut arī tās derīguma termiņš bija beidzies, un pieteicēja par saviem līdzekļiem aizsūtīja pasažieri uz valsti, kur viņam tika garantēta ieceļošana.

[3] Valsts robežsardze rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2008.gada 15.novembrī ar reisu BT413 uz Latviju atveda Krievijas pilsoni *A.K.*, kurš mēģināja šķērsot Latvijas valsts robežu lidostas „Rīga" robežkontroles punktā un robežpārbaudes laikā uzrādīja Krievijas pilsoņa pasi, kurā atradās Itālijas izdota Šengenas vīza, kurai bija beidzies derīguma termiņš. Lietā ir strīds par to, vai Lēmums ir tiesisks.

[4.2] Lēmums pamatots ar Imigrācijas likuma 21.panta pirmo daļu, kas noteic, ka pārvadātājs pārliecinās par to, ka ārzemniekam, kuru tas pārvadā, ir ieceļošanai Latvijā nepieciešamie dokumenti. Arī likuma „Par aviāciju" 112.panta pirmā daļa noteic, ka gaisa kuģa ekspluatants ir atbildīgs par to, lai no ārvalstīm uz Latviju vai no Latvijas uz ārvalstīm netiktu pārvadātas personas bez ieceļošanai attiecīgajā valstī derīgiem dokumentiem.

Atbildība par šo noteikumu pārkāpumu paredzēta LAPK 114.^{2}pantā, kas noteic, ka par tādu valstu pilsoņu pārvadāšanu, kuras nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstis, no šīm valstīm uz Latviju, ja minētajām personām nav Latvijas valsts robežas šķērsošanai nepieciešamo ceļošanas dokumentu un, ja to veicis pārvadātājs ar jūras, gaisa vai sauszemes transportu, – uzliek naudas sodu fiziskajām vai juridiskajām personām no tūkstoš septiņsimt latiem līdz divtūkstoš astoņsimt latiem par katru pārvadāto personu.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 114.^{2}pantu, nepieciešams pierādīt, ka pārvadātājs ar jūras, gaisa vai sauszemes transportu veicis valstu pilsoņu pārvadāšanu, kuras nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstis, no šīm valstīm uz Latviju, ja minētajām personām nav Latvijas valsts robežas šķērsošanai nepieciešamo ceļošanas dokumentu. Tādējādi lietā noskaidrojams, kādi dokumenti atzīstami par Latvijas valsts robežas šķērsošanai nepieciešamajiem ceļošanas dokumentiem.

[4.3] Ņemot vērā Čikāgas Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas 9.pielikuma „Pārvadājumu atvieglošanas pasākumi" 1.nodaļas „A" daļā, Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr.562/2006 (2006.gada 15.marts), ar kuru

ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (turpmāk - Šengenas Robežu kodekss) 5.pantā, 7.panta 3.punkta a) apakšpunkta i) apakšpunktā, 5.panta ceturtās daļas „b" punktā un 10.panta 1.punkta a) apakšpunktā un regulas Nr.539/2001 1.pantā, noteikto, secināms, ka robežas šķērsošanas dokumenti ir derīga pase un tai pievienota derīga vīza, proti, vai nu vīza ir ielīmēta pasē vai piestiprināta pie atsevišķas lapas, ko ievieto pasē.

[4.4] Ņemot vērā Imigrācijas likuma (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 1.jūlijam) 4.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā un šā likuma 2.pantā un 1.panta 2.un 11. punktā noteikto, secināms, ka Krievijas pilsonis ir tiesīgs šķērsot Latvijas valsts robežu, ja viņam derīgā ceļošanas dokumentā ir noteikta parauga derīga vīza.

[4.5] Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas iebildumu, ka pieteicējai kā gaisa pārvadātājam nav pienākuma pārbaudīt ceļošanas dokumentus pasažieriem, jo to saskaņā ar noslēgto līgumu ar Minskas lidostu dara lidostas darbinieki, kuri par to nenes atbildību. Pirmkārt, gan Imigrācijas likuma 21.panta pirmā daļa, gan likuma „Par aviāciju" 112.panta pirmā daļa gaisa kuģa ekspluatantam, šajā gadījumā AS „Air Baltic Corporation", uzliek atbildību par to, lai no ārvalstīm uz Latviju vai no Latvijas uz ārvalstīm netiktu pārvadātas personas bez ieceļošanai attiecīgajā valstī derīgiem dokumentiem. Arī Konvencijas 9.pielikuma 3.33.punkts uzliek gaisa kuģu ekspluatantiem pienākumu iekāpšanas vietā veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu, ka pasažieriem ir tranzītvalsts un galamērķa valsts šajā nodaļā aprakstīto pārbaužu vajadzībām pieprasītie dokumenti. Tātad gan nacionālie, gan starptautiskie tiesību akti uzliek par pienākumu pārvadātājam veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka netiktu pārvadātas personas bez ieceļošanai attiecīgajā valstī derīgiem dokumentiem. Otrkārt, AS „Air Baltic Corporation", slēdzot privāttiesisku līgumu ar Minskas lidostu, nevar ignorēt un pārkāpt nacionālajās un starptautiskajās tiesību normās noteiktos pienākumus un atbildību. Līdz ar to šāda līguma noslēgšana nav pamats atbrīvot pieteicēju no tiesību normās noteiktā pienākuma ievērošanas. Tāpat tas, ka pasažieris Rīgā ieradās tranzītā un bija iegādājies arī biļeti uz Helsinkiem (*lietas 20.-21.lapa*), konkrētā gadījumā neatbrīvo pieteicēju no pienākuma pārvadāt personas ar ieceļošanai Latvijas valstī derīgiem dokumentiem.

[4.6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, jo īpaši ar administratīvā pārkāpuma protokolu, Valsts robežsardzes darbinieku dienesta ziņojumiem un pieteicējas paskaidrojumiem, ir pierādīts, ka AS „Air Baltic Corporation" ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK $114.^{2}$pantā.

[4.7] Pieteicēja nav norādījusi nevienu ticamu argumentu, kāpēc pirms iekāpšanas lidmašīnā pārvadātāja vai lidostas darbinieki nevarētu pārbaudīt ceļošanas dokumentus. Kā zināms praksē, tad lidostu darbinieki atsevišķu aviokompāniju uzdevumā, piemēram, Ryanair, pirms pašas iekāpšanas lidmašīnā ne tikai pārbauda dokumentus, bet veic arī rokas bagāžas svēršanu un

tās izmēru atbilstības pārbaudi, kas apstiprina to, ka pieteicējas argumenti par laika trūkumu nav pamatoti. Ja lidostas darbiniekiem aviokompānijas uzdevumā pietiek laika veikt šādas pārbaudes, tad ir iespējams veikt arī dokumentu atkārtotu un rūpīgu pārbaudi.

[4.8] Pieteicējai noteikts Ls 1800 naudas sods. Tiesa atzīst, ka, pastāvot atbildību mīkstinošam un pastiprinošam apstāklim, naudas sods Ls 1800 apmērā, kas ir noteikts ļoti tuvu panta sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram, ir atzīstams par samērīgu un pārkāpumam atbilstošu.

[4.9] Pieteicēja norāda, ka tiek pārkāpts APL 6.pantā paredzētais vienlīdzības princips, jo citās līdzīgās lietās pieteicēja no atbildības atbrīvota, izsakot mutvārdu aizrādījumu. Tiesas rīcībā nav informācijas, vai konkrētajā gadījumā ir pastāvējuši īpaši apstākļi, kāpēc ir pieņemts šāds lēmums. Saskaņā ar Imigrācijas likuma 16.panta ceturto daļu Pārvaldes priekšnieks, Valsts robežsardzes priekšnieks, Konsulārā departamenta direktors vai viņu pilnvarotas amatpersonas var pieņemt lēmumu izsniegt vīzu ārzemniekam, pastāvot šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, ja tas atbilst starptautiskajām tiesību normām, Latvijas valsts interesēm vai ir saistīts ar nepārvaramu varu vai humāniem apsvērumiem. Tomēr, pat ja šādi gadījumi ir bijuši, tie nedod pamatu paļauties, ka arī citos gadījumos iestādei būtu jārīkojas līdzīgi. Vienlīdzības princips nav īstenojams, pārkāpjot tiesiskuma principu (APL 7.pants), t.i., ja konkrētajos tiesiskajos un faktiskajos apstākļos ir konstatēts, ka pieteicēja ir pārkāpusi LAPK, iepriekš pieņemts lēmums nevar kalpot par pamatu tam lai pieteicēja varētu prasīt arī turpmāk attiecībā uz pieteicēju pieņemt lēmumus, neievērojot tiesību normās noteiktās prasības.

Arī tas, ka pieteicēja ir sodīta daudzas reizes un tas nav atturējis no līdzīgu pārkāpumu izdarīšanas, nav atzīstams par pamatu personas atbrīvošanai no soda. LAPK šādu pamatu neparedz.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 2.decembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kā arī papildus paskaidrojumus, kuros norāda turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicēja atzīst, ka ir izdarīts pārkāpums, bet lūdz to atzīt par maznozīmīgu, piemērojot LAPK 21.pantu un izteikt mutvārdu aizrādījumu.

[5.2] Pieteicējas paskaidrojums par to, kā notiek pasažieru pārbaude Minskā, reģistrējoties lidojumam, domāts kā paskaidrojums tam, kā veidojas situācijas, kad pasažieris Latvijā tiek ievests bez derīgiem ceļošanas dokumentiem.

Pieteicēja lūdz tiesu ņemt vērā pirmās instances tiesas iepriekš atzīto citā lietā, ka juridiska persona savus pienākumus īsteno ar daudzu personu starpniecību un šādā gadījumā ir objektīvi iespējams cilvēciskais faktors. Šādos apstākļos pārkāpuma atkārtotība pati par sevi nenozīmē, ka pārkāpējs nav sapratis savas kļūdas.

[5.3] Minskas lidostas darbību nosaka Baltkrievijas Republikas Transporta un sakaru ministrijas apstiprinātie noteikumi. Šo noteikumu 2.punkts noteic, ka

tie ir saistoši Baltkrievijas juridiskajām personām, kas veic pasažieru pārvadājumus ar gaisa transportu. Šo noteikumu 119.punkts noteic, ka lidostā pasažieru reģistrāciju veic apkalpojošā organizācija, tas ir, lidosta, nevis aviopārvadātājs. Šo noteikumu 272.punkts noteic, ka par pasu un vīzu režīma pārkāpumiem pasažieris ir atbildīgs saskaņā ar Baltkrievijas normatīvajiem aktiem un viņam jāatlīdzina aviopārvadātājam sodi, kurus tas samaksājis.

Pieteicējai nav iespēju mainīt ar Minskas lidostu noslēgtā līguma noteikumus un paredzēt lidostas atbildību, jo tas būtu pretrunā ar Minskas lidostai saistošo tiesisko regulējumu. Ja Minskas lidostas darbinieki pieļāvuši paviršību, pieteicējai nav iespēju par to uzzināt pirms personas ar ieceļošanai nederīgajiem dokumentiem ierašanās Rīgā.

[5.4] Konkrētajā gadījumā pasažierim bija derīga Krievijas pase un Itālijas izsniegta Šengenas „C" kategorijas daudzkārtējā vīza. Tātad Itālijas konsulārā iestāde bija pārbaudījusi pieteicēja dokumentus un iemeslus vīzas izsniegšanai un atzinusi par pamatotu daudzkārtējās vīzas izsniegšanu uz vienu gadu. Vīzā ierakstīts „affari", kas tulkojumā no itāļu valodas nozīmē „bizness". No lietā esošās pasažiera lidmašīnas biļetes redzams, ka *A.K.* ceļojuma maršruts bija Minska - Rīga - Helsinki - Rīga - Maskava, tātad viņš vēlējās Rīgu izmantot tikai kā tranzīta lidostu. Pasažieris jau nākamajā dienā aizlidoja atpakaļ uz Minsku, tādējādi pārkāpuma rezultātā nelabvēlīgas sekas nav iestājušās - esošs vai potenciāls apdraudējums Latvijas valsts migrācijas politikas interesēm nav noticis.

[6] Atbildētāja paskaidrojumā par apelācijas sūdzību un pieteicējas papildus paskaidrojumu norāda turpmāk minēto.

[6.1] Likumdevējs precizējis, kādos gadījumos pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu, tas atzīstams tikai atsevišķos izņēmuma gadījumos. Ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.A42247205 atzīto, secināms, ka konkrētajā gadījumā pārkāpuma atzīšana par maznozīmīgu nav pieļaujama. Senāts uzskata, ka likumdevējs, paredzot iespēju maznozīmīga pārkāpuma gadījumā atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības, ir ņēmis vērā samērīguma principu. Maznozīmīga pārkāpuma gadījumā izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša) rakstura līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Konkrētajā gadījumā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi identiski vai līdzīgi pārkāpumi jau bija konstatēti daudzkārt, šādu pārkāpumu izdarīšana turpinās vēl joprojām, turklāt tie tiek izdarīti sistemātiski (2008. un 2009.gadā kopumā 119 pārkāpumi). Tādējādi secināms, ka konkrētajā gadījumā netiek sasniegts Senāta norādītais mutvārdu aizrādījuma piemērošanas mērķis, proti, mutvārdu aizrādījums nav pietiekams līdzeklis, lai pārvadātājs, kas izdarījis administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Līdzīgu nostāju apgabaltiesa jau ir paudusi līdzīgās lietās, norādot, ka pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu, arī pastāvot citiem atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Konkrētajā lietā konstatēts, ka pārkāpumam nav gadījuma rakstura, kopumā 2008.gada laikā izdarīti pavisam 63 līdzīgi pārkāpumi.

Nožēla nevar būt formāla. Pieteicēja 2008.gadā neveica pietiekošus pasākumus, lai novērstu pārkāpumu atkārtošanos, pieteicējas aktīvāka rīcība bija vērojama tikai 2011.gada sākumā. Līdz ar to pieteicējas nožēla, kas nav saskanīga ar rīcību 2008.gadā, ir formāla un nav ņemama vērā, nosakot administratīvo sodu.

[6.2] Pārvadātājs tiek atbrīvots no atbildības tikai atsevišķos normatīvajos aktos noteiktajos (netipiskos) izņēmuma gadījumos, proti, ja personas, mēģinot ieceļot, sākotnēji robežpārbaudē pieprasa vīzu uz robežas, un sākotnēji var pierādīt savu atbilstību Šengenas Robežu kodeksa 5.panta 4.punkta „c" apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem, kas liecina par faktu, ka pārvadātājs ir pārliecinājies un atvedis uz Latviju personas, kurām ir dokumenti, kas apliecina tiesības saņemt vīzu uz robežas (..). Minētie nosacījumi nevar tikt attiecināti uz gadījumiem, kad persona sākotnēji pie robežpārbaudes nav pierādījusi savu atbilstību Šengenas Robežu kodeksa 5.panta 4.punkta „c" apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem un tai saskaņā ar Imigrācijas likuma 18.pantu atteikts ieceļot Latvijā vai šāds atteikums būtu jāpiemēro. Arī apstāklis, ka pie atkārtota mēģinājuma ieceļot Latvijā pēc tiesību normās paredzēto pierādījumu iegūšanas Valsts robežsardzes priekšnieks pieņēma lēmumu par vīzas izsniegšanu uz robežas, nenorāda, ka pārvadātājs veicis savu ar normatīvajiem aktiem uzlikto pienākumu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza pieteicējas pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un ir pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā nav iespējams pieteicējas izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

[10.1] Lietā nav strīda, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja, veicot pārvadājumu pakalpojumu, ir no Minskas atvedusi Krievijas pilsoni ar derīgu pasi, bet ar Šengenas valstu uzturēšanās atļauju, kurai beidzies derīguma termiņš. Apgabaltiesas ieskatā minētais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, jo liecina par to, ka minētā pasažiera dokumentu pārbaude ir notikusi bez pienācīgās rūpības. Lai gan pasažieru dokumentu pārbaudi konkrētajā gadījumā atbilstoši noslēgtajam līgumam starp pieteicēju un Minskas lidostu ir veikuši šīs lidostas darbinieki, minētais apgabaltiesas ieskatā neatbrīvo pieteicēju no atbildības, kas ir noteikta ārējos normatīvajos aktos. Likumdevējs ir strikti noteicis šādas ieceļošanas Latvijā aizliegumu.

[10.2] Vērā ņemams tas, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, ir konstatēts pieteicējas atbildību pastiprinošs apstāklis – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

No Tiesu informācijas sistēmā esošajiem datiem konstatējams, ka 2011. un 2012.gadā stājušies spēkā vairāki Administratīvās apgabaltiesas spriedumi, ar kuriem atstāti spēkā Valsts Robežsardzes lēmumi par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 114.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu (*sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 19.maija spriedumu lietā Nr.A42583008, 2011.gada 24.marta spriedumu lietā Nr.A42760008, 2011.gada 18.marta spriedumu lietā Nr.A42762208; 2011.gada 10.oktobra spriedumu lietā Nr.A42702809; 2011.gada 16.novembra spriedumu lietā Nr.A42715909; 2012.gada 16.februāra spriedumu lietā Nr.A42964009).*

[10.3] Apgabaltiesas tiesu praksē vairākkārt atzīts, ka AS „Air Baltic Corporation" izdarītais pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu *(sk. piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 18.marta spriedumu lietā Nr.A42582008 un 2011.gada 25.marta spriedumu lietā Nr.A42759908, 2011.gada 14.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42674508; 2012.gada 10.februāra spriedumu lietā Nr.A42629809).* Apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmās lietas faktiskie apstākļi būtiski atšķiras no minētajiem gadījumiem, tie atšķiras arī no tādiem gadījumiem, kad pārkāpuma maznozīmīgu jau atzinusi pati iestāde.

A.K. savam izvēlētajam ceļošanas maršrutam un nepieciešamībai ieceļot Latvijā bez vīzas robežpārbaudes laikā iestādē nenodrošināja pierādījumus, uz kuru pamata iestāde būtu tiesīga izsniegt vīzu uz robežas. Pierādījumu vākšana šajā jautājumā nav robežsardzes pienākums. Tātad konkrētajā gadījumā nav konstatēti kādi īpaši apstākļi, kuru dēļ pieteicēja varētu uzskatīt, ka ieceļojušajai personai būtu bijis pamats pieprasīt un saņemt vīzu, tikai ierodoties Latvijā, un pieteicēja uz šādu apstākļu esamību nevarēja paļauties.

Apgabaltiesa atzīst par pareizu un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, ka pieteicēja konkrēto pārkāpumu ir izdarījusi, ka tas ir

atkārtots līdzīgs pārkāpums, un ka pieteicējai uzliktais naudas sods Ls 1800 apmērā ir samērīgs izdarītajam pārkāpumam. Apgabaltiesa nekonstatē pamatu pieteicējas pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu, 286.[14]pantu un Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts robežsardzes priekšnieka 2009.gada 30.janvāra lēmumu Nr.22 (2008.gada 15.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.AA029226), bet AS „Air Baltic Corporation" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā, 2012.gada 5.martā